

[Energiministeren]

regeringens oprindelige forhandlingsudspil af 22. februar 1980 med de ændringer, der blev skønnet rimelige, i betragtning af at ændringerne i bevillingshavernes vilkår nu måtte forudses at skulle ske ved lov.

Regeringens opfattelse var, at ændringen af de vilkår, hvorunder bevillingshaverne ifølge lovforslagene skulle udøve deres virksomhed, måtte anses som en regulering af bevillingshavernes rettigheder af en sådan karakter, at ordningen ikke ville medføre krav på erstatning efter grundlovens § 73.

Umiddelbart efter fremsættelsen af lovforslagene orienterede jeg bevillingshaverne herom. I de følgende uger var der kontakt mellem statsministeren og skibsreder Mærsk Mc-Kinney Møller. Den 13. februar 1981 opnåedes der enighed mellem statsministeren og skibsrederen om, at energiministeren sammen med repræsentanter for bevillingshaverne skulle føre forhandlinger med henblik på at skabe grundlag for en forhandlingsløsning.

Disse forhandlinger har stået på siden den 17. februar og blev afsluttet på et møde i energiministeriet mandag den 9. marts. De har været ført på grundlag af regeringens lovforslag med tilhørende bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Efter at regeringen tiltrådte det opnåede forhandlingsresultat, orienterede statsministeren og jeg i går de politiske partier om resultatet. I denne forbindelse vil jeg gerne understøtte, at regeringen bestandig har foretrukket en forhandlingsløsning med bevillingshaverne. Dette skyldes i første række ønsket om et godt samarbejde mellem regeringen og bevillingshaverne, uanset at regeringen har fundet, at den ændrede energisituation altså nødvendiggjorde en regulering af de hidtidige rettigheder, således at samfundets interesser kommer stærkere til udtryk i dette samarbejde. Det er mit indtryk, at et bredt flertal i folketinget er enig i regeringens erklærede mål, nemlig at opnå en forhandlingsløsning, såfremt indholdet er tilfredsstillende for det danske samfund, og det er regeringens opfattelse, at det nu foreliggende resultat opfylder dette krav.

Jeg skal i det følgende gennemgå resultatet af forhandlingerne mellem regeringen og bevillingshaverne.

Det første punkt vedrører tilbagelevering af arealer. Dette vil med hensyn til metoden herfor ske helt efter reglerne i lovforslaget

om regulering af eneretsbevillingen. Det er aftalt, at bevillingshaverne skal tilbagelevere halvdelen af arealet pr. 1. januar 1982 inklusive de 10 pct., som blev tilbageleveret nu her 1. januar 1981. En fjerdedel af det oprindelige areal skal tilbageleveres den 1. januar 1984 og resten 1. januar 1986. Dette er en væsentlig fremskyndelse af tilbageleverings-takten i forhold til de hidtidige koncessionsvilkår, hvorefter som hovedregel 10 pct. skulle tilbageleveres 1. januar 1981, 1985, 1990, 1995 og år 2000, altså i alt 50 pct., de næste 25 pct. den 1. januar 2005 og resten ved udløbet af koncessionen i 2012. Den væsentligste forskel med hensyn til det aftalte, hvad angår tilbageleveringen af arealerne sammenlignet med det fremlagte lovforslag er, at fristerne 1. januar 1984 og 1986 ligger ét år senere end foreslået i lovforslaget. Det er regeringens opfattelse, at denne fremskyndning ikke vil få nogen afgørende indflydelse på mulighederne for i fremtiden at få gennemført en intensiveret efterforskningsindsats på de tilbageleverede arealer.

Det er endvidere aftalt, at A. P. Møller skal fremlægge kommende års arbejdsprogrammer for de arealer, som bevillingshaverne beholder i henhold til de ovennævnte tilbageleveringsfrister. Under forhandlingerne herom har A. P. Møller givet en foreløbig orientering, der også fremgår af det resumé af resultatet af forhandlingerne, som regeringen offentliggjorde i går, og som jeg vil lade omdele her i folketinget.

Bevillingshaverne bevarer i overensstemmelse med § 2 i lovforslaget om regulering af eneretsbevillingen eneretten til de arealer, hvor der allerede sker indvinding af kulbrinter, for hvilke der er forelagt fyldestgørende ansøgning om godkendelse af indvindingsforanstaltninger, hvor bevillingshaverne har erklæret, at forekomsterne er kommercielt udnyttelige, samt endelig hvor bevillingshaverne ved boring har påvist forekomster af kulbrinter efter aftalens ikrafttræden. For disse forskellige arealer skal lovforslagets regler om frister og arbejdsprogrammer med hensyn til udviklingen af fundene gælde. Disse forpligtelser, som indgår i aftalen mellem regeringen og bevillingshaverne, tilsigter efter regeringens opfattelse, at der vil ske den fornødne videre efterforsknings- og især vurderingsindsats i de områder, hvor der konstateres spor af kulbrinter.